

fladisk, han kan tale kynisk. Det, der har stødt mig mest ved den højtærede Konseilspræsidents Genoptræden paa den politiske Arena, er den Kynisme, hvormed han synes at udtale sig om alt, hvad der hedder Politik, offentlig Liv og Anskuelse, det er netop den Kynisme, hvormed han stempler sin egen Fortid, de 20—30 Aar, han deltog i Venstres Politik, som det, Højre den Gang kaldte det: behændigt Jonglørspil, som en Interesse, en velstaaende Mand kan have ved Siden af mange andre Interesser. Men den højtærede Konseilspræsident kan være forsikret om, at for det brede, store Folk var det ikke Kulissepolitik, ikke Jonglørbehændighed, men det var blodig Alvor, og for det store, brede, arbejdende Folk er det den Dag i Dag blodig Alvor og vil vedblive at være det, indtil en ny Samfundstilstand er skabt. Det brede Lag vil føre Kampen videre i socialdemokratisk Retning og i nøjeste Forbindelse med Kampen mod Militarismen. De to Sider af Sagen, det militære Spørgsmaal og det sociale Spørgsmaal i den politiske Forfatning kunne ikke adskilles og ville ikke i Fremtiden blive adskilte.

Konseilspræsidenten (Holstein-Ledreborg): Jeg har kun sagt, at Forsvarssagen ikke var det, der bar hele den politiske Bevægelse i Halvfjerdserne, saaledes at forstaa, at Venstres Standpunkt i denne Sag paa ingen Maade falder sammen med de enkelte Ytringer eller Oppositionsfænomener, der den Gang forekom imod en Udvidelse af Flaaden, imod en Udvidelse af Søbefæstningen o. s. v. Det Standpunkt, som samlede Venstre, er det, som vi nu fra vor Side føre igennem i sine store Træk, i Princippet, og ganske forskelligt fra det, der føres frem fra Socialdemokratiets Side og ogsaa fra anden Side. Der har naturligvis ogsaa den Gang været Mennesker i Venstre, som hævdede et lignende Standpunkt som det, der nu hævdes fra radikal Side, men det var ikke Venstres samlede Standpunkt. Det er det, jeg har sagt. Derfor kan det aldrig have været Grundlaget for hele Kampen, det er overhovedet en fuldstændig Misforstaaelse, at den Kamp, som den Gang førtes, ikke gik dybere end til den militære Ordning.

Borgbjerg: Jo, den gik netop dybere end til den militære Ordning, den gik helt ned i Klassemodsætningerne, idet den sociale Afspejling deraf netop var de mod-

satte Anskuelse om Militærvæsenet, ganske det samme, som Socialdemokratiet hævder den Dag i Dag. Jeg skal give den højtærede Konseilspræsident, som talte om forskellige Oppositionsfænomener. Ret i, at Venstres antimilitaristiske Politik heldigvis aldrig er faldet sammen og for øvrigt forhaabentlig heller ikke i Fremtiden vil falde sammen med det Oppositionsfænomen i dansk Politik, som nu er afsløret, og som bærer den højtærede Konseilspræsidents Navn.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttede Forhandlingene.

Formanden: Forinden Afstemningen gør jeg opmærksom paa, at følgende Ændringsforslag til Forslag til Lov om Hærens Ordning ere tagne tilbage: 4, 5, 14, 20, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 38, 40, 43, 44, 48, 55, 56, 60, 86, 88, 99, 100, 102, 108, 114, 117 og 120. Hvis ingen optager dem, ere de bortfaldne. (Ophold). De ere herefter bortfaldne.

Ændringsforslag Nr. 1 om en ny Paragraf efter § 5 af *Forsvarsministeren*, tiltraadt af et *Flertal* (Dinesen, Hammerich, Carl Hansen, Ingvard Jensen, N. Jensen, Lindø, Parkov, Pedersen-Nyskov og L. Rasmussen [Ribe A. 4. V.]

vedtoges med 59 Stemmer mod 1.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 6 af *Forsvarsministeren*, tiltraadt af *Flertallet under Nr. 1*,

vedtoges med 60 Stemmer mod 1.

Ændringsforslag Nr. 3 til samme Paragraf af *Forsvarsministeren*, tiltraadt af *Flertallet under Nr. 1*, betragtedes som

vedtaget ved Afstemningen over Ændringsforslag Nr. 2.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 9 af *Forsvarsministeren*, tiltraadt af et *Mindretal* (Carl Hansen, Ingvard Jensen, N. Jensen, Lindø, Pedersen-Nyskov og L. Rasmussen, [Ribe A. 4. V.]

vedtoges med 61 Stemmer mod 22.

Ændringsforslagene Nr. 7, 8 og 9 til § 9 af *Forsvarsministeren*, tiltraadte af *Flertallet under Nr. 1*,

vedtoges uden Afstemning.